

Warszawa, dnia 21 marca 2019 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Robert Brochocki

RCL.DPG.56.17/2019

Pan
Piotr Nowak
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów

W nawiązaniu do przekazanego przy piśmie z dnia 28 lutego 2019 r. do uzgodnień projektu *Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego (ID212)*, w odniesieniu do zidentyfikowanych w ww. dokumencie propozycji rozwiązań legislacyjnych, Rządowe Centrum Legislacji uprzejmie zauważa, co następuje.

1. W ramach działania 4.2.2. w Strategii zaproponowano przyznanie Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. dodatkowych uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania standardów ładu korporacyjnego (str. 29 projektu). W tym zakresie:
 - 1) wątpliwości budzi wskazanie „GPW” (Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.) jako podmiotu, któremu mają być przyznane takie uprawnienia – nie jest bowiem jasne, czy intencją jest przyznanie szczególnego statusu temu podmiotowi, czy też – biorąc po uwagę, iż uprawnienia te mają być adresowane do „spółek notowanych na rynku regulowanym” – kompetencje takie miałyby być przyznane każdej spółce prowadzącej rynek regulowany;
 - 2) doprecyzowania wymaga propozycja „wprowadzenia sankcji za nieprzestrzeganie zasad ładu korporacyjnego” – należy mieć bowiem na uwadze, że obecnie zasady ładu korporacyjnego nie zostały sformułowane w aktach normatywnych stanowiących źródła prawa powszechnie obowiązującego (Strategia nie zawiera propozycji zmiany ich charakteru prawnego). W związku z powyższym, potencjalne „sankcje” za nieprzestrzeganie tych zasad byłyby uzależnione od istnienia obowiązku ich przestrzegania i podstawy jego powstania.

2. W ramach działania 4.3.1. w Strategii zaproponowano zmianę przepisów regulujących postępowania toczące się przed KNF, w tym „umożliwienie procedowania w języku angielskim” (str. 36–37). W tym zakresie należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, język polski jest językiem urzędowym, m.in. instytucji powołanych do realizacji określonych zadań publicznych, a także organów państwowych osób prawnych w zakresie, w jakim wykonują zadania publiczne. Jakkolwiek przy tym, jak wskazuje art. 5 tej ustawy, przepisy szczególne mogą wprowadzać odstępstwa od dokonywania czynności urzędowych i składania oświadczeń woli przez podmioty wykonujące zadania publiczne w języku polskim (oraz składania w języku polskim oświadczeń czy podań instytucjom wykonującym zadania publiczne), to zakres takich odstępstw winien zachować charakter niezbędnego wyjątku – również ze względu na ich konsekwencje. W szczególności zauważyć należy, że dokumenty sporządzane w określonym postępowaniu administracyjnym w języku angielskim będą wymagały tłumaczenia na język polski na etapie postępowania sądowego, jak też w każdym innym postępowaniu, w którym mogą one być wykorzystywane, co może znacznie wydłużyć czas prowadzenia takich postępowań oraz zwiększyć ich koszty. W kontekście wskazanego w Strategii obszaru „dopuszczenia” języka angielskiego (sporządzanie w tym języku „prospektów emisyjnych i dokumentacji dotyczącej bieżących obowiązków informacyjnych”), należy też zwrócić uwagę na obowiązek stosowania języka polskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w obrocie z udziałem konsumentów (art. 7 ustawy o języku polskim) oraz na niespójność tej propozycji z działaniem 4.2.1 Wzmacnianie zaufania (str. 28), wskazującym jako cel Strategii zapewnienie wysokiej ochrony „w szczególności inwestorom indywidualnym”, nadto – „bez konieczności ponoszenia przez nich nadmiernych opłat na rzecz pośredników i doradców”.
3. Część propozycji planowanych działań przedstawiono w Strategii jako obejmujące wprowadzenie określonych, skonkretyzowanych rozwiązań prawnych, co może być ocenione jako przedwczesne, w świetle wymogów (w szczególności w zakresie niezbędnych analiz), jakie winien spełnić projektodawca przed opracowaniem projektu ustawy. Przykładowo, w ramach działania 4.3.4. Strategia przewiduje jako „uzasadnione” wprowadzenie nowego modelu funduszu inwestycyjnego, odpowiadającego konstrukcji spółki inwestycyjnej ze zmiennym kapitałem, przez „stworzenie dodatkowej formy prawnej dla prowadzenia działalności wspólnego inwestowania” (str. 44). W ocenie RCL, nie można wykluczyć, że przyjęcie określonego rozwiązania, zwłaszcza o charakterze

systemowym, nie zostanie uznane za optymalne po przeprowadzeniu szczegółowych analiz takiego rozwiązania, w tym jego skutków (projektowana Strategia takich skutków, jak też ram finansowania działań w niej ujętych, nie przedstawia). W takich przypadkach właściwsze wydaje się sformułowanie takich działań przez odniesienie się do przeprowadzenia właśnie takich analiz zasadności czy możliwości wprowadzenia określonego rozwiązania (jak np. w przypadku działania 4.3.3., w ramach którego przewiduje się na str. 40 „rozważenie stworzenia dedykowanego urzędu prokuratorskiego i odrębnego sądu” w sprawach dotyczących rynku finansowego).

Z informacji przedstawionych we Wstępie projektowanej Strategii (str. 9), w tym z faktu powołania się na art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, wynika, że Strategia jest strategią rozwoju, o której mowa w art. 9 pkt 3 tej ustawy. W takim przypadku należy zauważyć, że wymaganym zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 6 tej ustawy elementem strategii jest określenie „systemów realizacji i ram finansowych” – projekt, jak się wydaje, takiego elementu nie zawiera.

Robert Brochocki
Wiceprezes
Rządowego Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/